

Bazen Düşünüyorum da

– ylmztzgl · 12 Mart 2024

Bazen düşünüyorum " Şairler yalnız insanlardan mı oluşur?" diye.

Yani böyle bir kategori yapmak mümkün müdür... ?

Laf olsun torba dolsun anlamında ben de bir şeyler yazabilirim. Bir kaç kafiyeye, bir kaç uyak değil mi? sonuçta şiir dedikleri...

Dört mısrayı alt alta getirdin mi oldubitti diye düşünenleri saymazsak tabii.

Hassas kardeşleri kırmamak adına yaptığımız bu açıklamayı da geçerse konumuza gelebiliriz...

Bu duygu dolu insanlar hep yalnızlık mı çekerler? Yoksa yalnızlığı mı seçerler...

Mükemmelliğe aşık yaralı ruhlarını hiç bir şey tatmin edemez çünkü...

Kutsal bir sevgili... Kanatsız bir melek... Saf ışıktan bir yaratık... Hatasız, günahsız, kirden, pislikten uzak ...

Yalnızlığa mahkumiyetimizi kendi kalemimizi kıran acımasız bir yargıç gibi kendimiz onaylamıyor muyuz?

Tabii ki melankoli, adrenalin gibi sararken ruhumuzu akıl almaz bir haz alıyoruz kırık dökük halimizden ...ve tabii ki bu duyguyu karşı tarafa geçirmekten .

Biraz merhamet pudrasına bulaşmış bir söze bir yoruma bir bakışa ne kadar da muhtacız...

Kibir denilen dağın zirvesinde , mütevaziliğin maskesi yüzümüzde ...rahmet yağmurunun bir kaç damlasını tutabilir miyiz diye bir akbaba gibi bekliyoruz.

Peki sonuç...

Niye? Olabilirlik ihtimalinin mutluluğu getirdiğini göremiyoruz?

Niye ? Bu marka moda takıntısı olanlar gibi devamlı tüketiyoruz ve tükeniyoruz?

Niye paçası yırtılan bir pantolonu çöpe atar gibi ,duyguları yırtık bize yaklaşmaya çalışan birini acımadan zihnimizin çöplüğüne atıveriyoruz .

Gerçekten ne istiyoruz ? Gururlu bir yalnızlık mı ?

Yoksa yolu sevmekten,vermekten ,yetinmekten geçen mutluluğu mu?

Yorumu size bırakıyorum.

Bir düşünün isterseniz gerçekten ne istiyorsunuz?

Yılmaz Tizgöl

Nijninograd

12 /03/ 2024